

10/38

LA CAMPANA DE GRACIA.

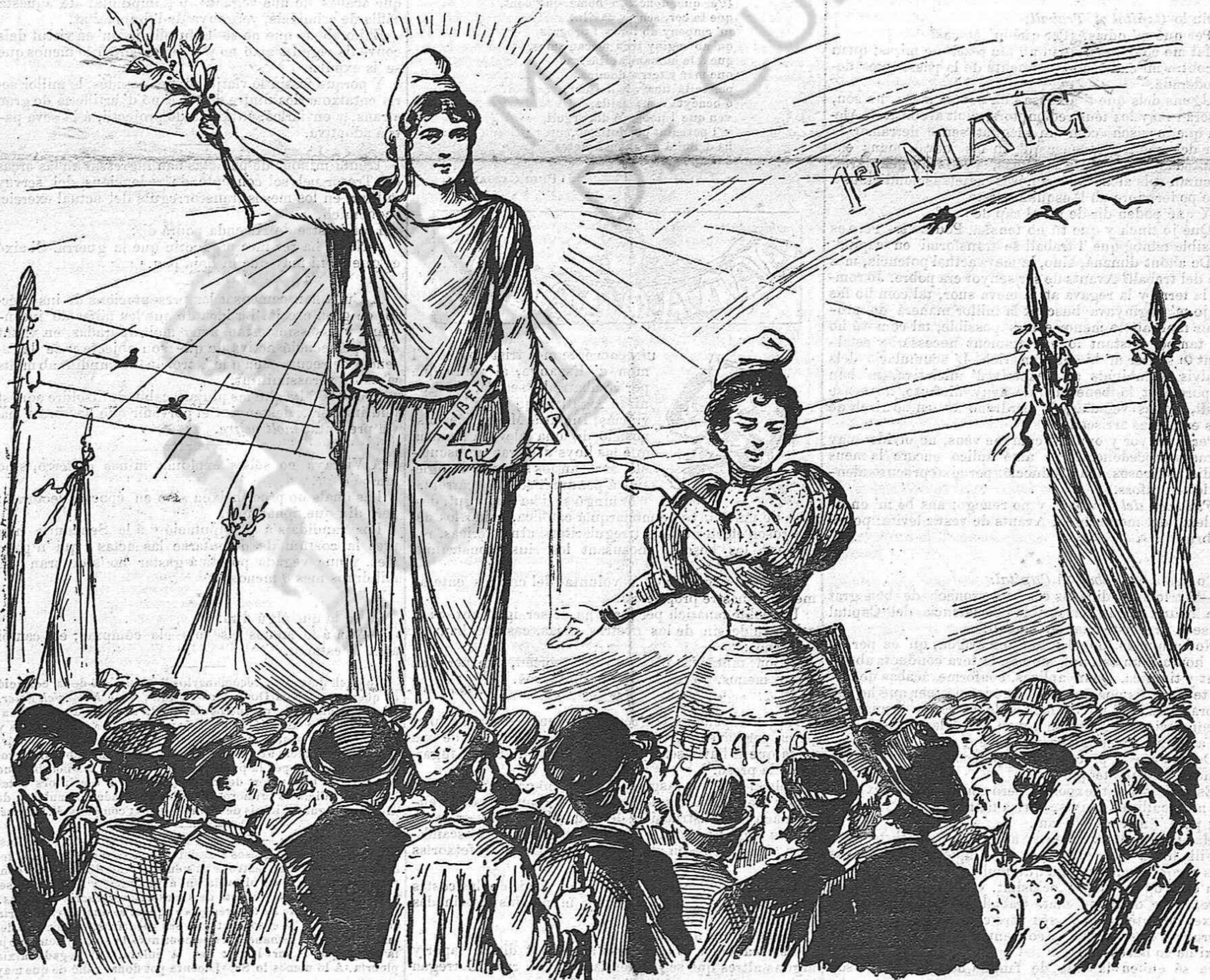
DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.
Números atrassats: 10 céntims

ADMINISTRACIO Y REDACCIO: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga. BARCELONA.

REU DE SUSCRIPCIO: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 150. Cuba y Puerto-Rico 2.—Estranger, 250.

LA FESTA DEL PRIMER DE MAIG

—Unicament encomanantvos à aqueixa Verge trobaréu lo camí de la vostra redempció.

LO CAPITAL Y 'L TRABALL

I capigués la vanitat en nosaltres reproduhiriam avuy alguns dels conceptes qu' estamparem en aquestes mateixas columnas anys enrera, al celebrarse per primera y segona vegada, la festa del primer de maig. Diguerem llavors com sempre, la veritat, tal com la sentim afrontant la impopularitat ab valentia, perque estavem segurs que al obehir los dictats de la nostra conciencia, 'l temps, gran mestre de veritats, acabaria per donarnos la rahó.

La festa del primer de maig ha passat á ser lo que preveyam: una manifestació tranquila y sossegada; un *memento* dirigit pacíficament per la gran comunió dels que treballan á tots los poders de la terra: un dia d' esbarjo que simbolisa una aspiració á la millora indefinida de las classes treballadoras.

Aspiració legítima, que s' ha de realisar paulatinament, ab lo concurs de tots los homes de bona voluntat y mes que ab agitacions estérils é infecundas, ab la difusió de la ciencia y ab la realisació de la justicia dintre de l' atmosfera vivificadora de la llibertat política y al amparo de las institucions democráticas.

Democratiseu al mon y apart de facilitar lo camí de la séva millora á las classes menos favorecidas de la societat, formareu l' atmosfera en que han de viure y desenvoluparse las institucions socials del porvenir.

Avuy domina encare la preponderancia del capital sobre 'l treball; pero algún dia s' haurá d' establir pera conveniencia de tots, l' agermanament de aquests dos agents de producció y de riquesa. La pau y la concórdia, obtingudas, á despit dels que predicen per tot remey la guerra y l' antagonisme que no conduheixen mes que á la miseria, acabarán per imposarse en benefici de la humanitat, sense distinció de classes.

Diu lo Capital al Treball:

¿Per qué m' odias? ¿Per qué m' atacas?

Mal me comprens, quan ab tan rezel me miras; quan en contra m' exhalas los fermentos de la passió mes desaperada.

Alguns dels que t' aixussan en contra meva, no son, ni serán may los teus redemptors; molt al contrari. Alegan que jo visch com un magnat sense derramar la suor del meu front, sense qu' en las mévas mans enguantadas s' hi formin duricias, y ells al marejarte, procuran sols alcansar las mévas mateixas condicions á fi de poder viure ab l' esquena dreta.

¿Y qué poden dir de mí al cap de vall?

¿Qué jo tinch y que tú no tens?... Podrá ser. Pero es possible també que 'l treball se transformi en capital.

¿De ahont dimana, sino, la meva actual potencia, mes que del treball? Avants de ser senyor era pobre. Jo rompía la terra y la regava ab la meva suor, tal com ho fas tú; jo m' enginyava buscant la millor manera de produhir molt ab lo menor esforç possible, tal com tú ho fas també. Gastant lo estrictament necessari y estalviant lo sobrer m' hi anat fent rich. L' acumulació dels estalvis, combinats ab l' esperit d' iniciativa, m' han proporcionat lo benestar que avuy disfruto, no sense perill, moltes vegadas, de perdreho tot en lo risch de mas empresas arriscadas.

Peró, senyor y opulent com me veus, no olvido may la meva procedencia. Per aixó aplico encare 'ls meus medis poderosos á la producció: per aixó procuro alentar lo teu esforç.

Fill soch del Treball, y no renego; ans bé m' enorgulleixo del meu origen. Avants de vestir levita, portava brusa.

Contesta 'l Treball al Capital:

—Tot lo que dius es cert, y regonech de bon grat que hauria sigut impossible l' existencia del Capital sense la preexistencia del Treball.

No m' queixo, donchs, del teu origen, qu' es per mí un honor y un estímul, sino de la teva conducta absorbent y tiránica. Quan aplicas, conforme acabas de dir, los teus medis poderosos á la producció ¿per qué ho fas? ¿Obras aixís ab l' idea benéfica de favorirme ó guiat per la convicció de que sense 'l meu esforç las tevas riquesas acumuladas serian completament estérils?

De fixo que al procedir com procedeixes ho fas únicament pel compte que t' té.

Es veritat que t' exposas; pero sense aquesta exposició no recullirías fruits. Serias tant rich com volguesis; pero t' morirías de fam.

Has dit qu' ets fill meu, y aixís ho regonech també.

Fill hi ha en lo mon que s' enriqueixen y á penas si s' recordan del pare á qui deuen la vida. Ells viuen en l' opulencia y l' ociositat, y permeten que 'l seu pare, vell y débil, se mati treballant. Ells passejan en cotxe, y contemplan al seu pare caminant descals. Ells derrotxan lo superfluo, y consenten que 'l seu pare careixi de lo necessari.

Ja sé qu' en la vida de familia no tots los fills son

tan ingrats; pero á tú ¿no t' remordeix la conciencia de serho alguna vegada?

En aquest dialech está plantejada en sos punts culminants la qüestió social que agita á las societats modernes.

Capital y treball, siga la que s' vulga l' organizació que s' adopti en definitiva, serán sempre factors indispensables de la producció, dat que las formas colectivas pugnan ab las aspiracions particulars de cada individuo, y no es possible que puguin subsistir, sense que s' cambihi la mateixa essencia de la naturalesa humana.

Per aixó, tots los enteniments que pensan, tots los cors que senten, todas las voluntats que s' interessan per la millora social, han d' encaminar los seus esforços á humanisar als dos factors indispensables de la producció, en sas mútuas y diarias relacions.

Posarse al costat dels débils será sempre obra de misericordia: advertir los seus errors acció de justicia; iluminar la séva inteligencia, progrés social.

Y á falta de una fórmula concreta, que aquesta es incompatible ab las imperfeccions de aquesta vida, será sempre profitós y laudable treballar ab eficacia pera establir la major armonia possible en la familia productora; armonia basada en concedir lo major cúmulo de benestar al pare (treball) correlatiu á la major prosperitat alcansada pel fill (capital).

P. K.

UNA PREGUNTA

Ab escrits més ó menys fàcils

han dit los naturalistas que si 'ls trepitjan uns drets, que se n' creguin possehidas, se declaran feras guerras las atrevidas formigas.

Si aixó resulta vritat

una pregunta es precisa:

¿Per qué, donchs, l' home, que sent, que te cor, seny y cavila, qu' empeny ab forza 'l progrés, qu' ab enginy treu mecanismes, que á la humanitat ilustra, que mar y terra domina per callá una ven del cor, ó beneyta ó malehida, veu que 'l pobre n' diu orgull, y 'l potentat patriotisme, ha d' imitar en aquests actes á las petites formigas?

J. PUIG CASSANYAS.

Un concepte mes trist formarà 'l mon d' Espanya, al veure que per combatre la sequia, s' organisan rogatives en todas las provincias! Inclús á Madrid, per disposició de una elevada persona que las lleys declaran indiscutible, sortiran los sants de las iglesias á pendre 'l sol pels carrers.

A ningú se li ha ocorregut, després de tants anys de monarquia católica, evitar los desastrosos efectes de las irregularitats atmosféricas, repoblant los boscos, encausant los rius, construint pantanos.

Tot se fá dependir de la voluntat del cel; res enterament del nostre propi esforç.

Un poble fanátich per forza ha de ser ignorant. Si al cel se cuidessin de las nostras cosas, casi bé haurian de dirnos:

—Son tantas las plagas que suportéu, que per una mes ó menos, no teniu dret á queixarvos.

Aquell capellá de Logronyo condemnat á cadena perpetua per haver enviat á l' altre barri á la mare de una noya que li havia servit de majordona, ha lograt fugarse de la presó.

Vels hi aquí un rasgo de resignació cristiana.

Si l' haguessin condemnat á mort, com era de creure dada la monstruositat del seu delicté, tal vegada no hauria tingut temps de realisar aquesta evasió escandalosa, que l' deixa en situació de cometre noves fetxorias.

Ja 'l vapor *Bermuda* ha tornat á sortir de las costas americanas carregat d' armas y municions destinadas als tigres de la manigua.

Aixís ho diu un telégrama.

Es escandalós lo que passa ab aquest ditxós vapor y alguns altres que ségueixen la mateixa ruta. Carregan

contrabando, surten ab tota tranquilat, desembarcan sense que ningú 'ls molesti, regressan als Estats Units, allá 'ls encausan, y després de una parodia de judici, 'ls absolen, perque sense perdua de temps puguin tornar á comensar.

Ni en Cleveland veu res de aixó, ni 'l govern espanyol se decideix á recordarli.

Se diria que aquell no s' cuida mes que de conjuminar reclamacions de súbdits nort-americanos perjudicats per la guerra; y que 'ls nostres governants no s' ocupan sino de veure de ahont treuran els diners per satisferralas.

¡Quin escándol!... (Vist desde 'ls Estats Units.)

Pero vist desde Espanya: ¡Quina vergonya!

Los carlins ja fa algun temps que s' veuen las orellas. El govern lluny d' hostilitzarlos els mima, y en lloch de combátrels els encasilla com á diputats y senadors.

Baix l' amparo del govern, acaba de sortir senador per la provincia de Girona, 'l Sr. Llauder, director del *Correo catalán*.

No contents los conservadors ab arruinar á Espanya, per quan la nació tracti de redimirse ab lo seu esforç, ja están sembrant las llevors envenenadas de una nova guerra civil.

¡Quina ira provoca veure com se ferma á aquests gosssos ab llagonissas!...

¡Y ab llagonissas fetas ab la carn del país lliberal!

Es un fet que á la major part dels incendiariis y assessins de Cuba que cauhen en poder de las tropas no se 'ls pot aplicar los saludables rigors del procediment sumarissim, per quant tots ells resultan naturalisats com á ciutadans dels Estats Units.

Una proba mes que demostra la gran cantitat de patents de bandoler que ha expedit lo govern yankee, en forma de carta de ciutadania.

Ara bé, dignuin lo que vulguin los protocols que va tenir la debilitat de firmar lo govern de n' Cánovas al any 77, crech que seria del cas pendre una resolució que acabés de una vegada ab l' impunitat de aquesta cáfila de criminals, vergonya de l' humanitat.

Enhorabona que no se 'ls fuselli, ja qu' en virtut dels convenis vigents aixó no pot ferse; pero á lo menos que se 'ls expulsi.

Y perque fessin lo viatge ab mes rapidés, lo millor seria entaxonarlos dintre de un canó d' artilleria de gran alcans, y enviarlos, en forma de projectil, á la seva patria adoptiva.

Trenta milions de pessetas han ingressat en las arcas del Tresor pel sol concepte de redencions del servey militar, en los mesos transcorreguts del actual exercici económic.

Lo ministre de Hisenda podrá dir:

—No hi ha res mes productiu que la guerra. Si aixó es guerra ni may que hi haja pau.

A Cuba han comensat las presentacions de insurreccions en gran escala. La idea de que las taifas de incendiariis y assessins están avuy molt apuradas, en virtut de la persecució activa de que son objecte y de la carencia de recursos en que s' troban, va cundint ab molts visos de verossimilitut.

Ara sols falta que las plujas acabin de disoldre aquest pudrimener... destenyint el porvenir que fins ara s' havia presentat molt negre.

A Vizcaya no sols s' explotan minas de ferro, sino també d' or.

Las quals no produheixen sino en épocas electorals; pero diu que donan molt.

Los candidats á la Diputació y á la Senaduría han pres la costum de disputarse las actas á qui n' paga mes, y una vegada posats á gastar no s' deturan per mil duros mes ó menos.

Ja sé lo que algú dirá:

—Allá á lo menos els vots els compran; en cambi aquí 'ls estafan.

No puch deixar de recomanarlos l' adquisició de la colecció de quentos titulada *DOTZENA DE FRARE* de n' *Frederich Soler*, obra póstuma del insigne poeta catalá té qualitats inestimables: una gran amenitat, un enginy genial y aquella gracia y aquella frescura que 'l fecundo autor de tantas obras va endrénen al seu sepulcre ab ell. La casa editorial ha rebut numerosas felicitacions per la publicació de una obra tan notable que fa revivre 'l bon record del mes popular dels escriptors catalans.—L' edició es primorosa y está exhornada ab multitud de dibuixos deguts al llapis de nostre estimat company *M. Moliné*.

CARTAS DE FORA.—*Lleyda.*—A pesar de la alocció del bisbe prohibint als feligresos l' assistència á la representació del drama *Juan José*, lo teatro s' vá veure extraordinariament concorregut, tant que no hi cabia un' ánima més, y l' obra del senyor Dicenta sigué objecte dels mes extraordinaris aplausos. En vista de lo que ha ocorregut ab aquest assumpte casi seria convenient que 'ls ensotanats, en sas rogatives, ea lloch de demanar la pluja, demanessin que continués la seca; y com que ja fá temps que 'ls surt lo tret per la eulata, tal vegada aixís plouria. A lo menos lo Sr. Dicenta pot donar rahó de que may

la seva vinya del Juan José havia donat tants fruits, com desde que plouhen sobre d'ella las excomunións episcopals.

Vendrell.—Aquí vá una noticia de Madrid que s'ha rebut en aquesta vila per varios conductos. Es lo cas que, degut sens dupte á la precipitació y demés circunstancias ab que tingueren de ferho, resulta qu'en las actas que de l'elecció de aquí, convenientment arregladas, remesas á la Secretaria del Congrés, en Tort y Martorell apareix haver perdut l'elecció per 91 vots, ja que la suma que donan las actas totas, bonas y falsas, es la següent: Alvarez, 3,340 y Tort: 3,249. Aquesta si que seria pitjor que taca d'oli. Aquí no s'parla d'altra cosa, haventse sabut qu'en Tort, al advertirho, ha sortit disparat cap á Madrid. Veurém ara com s'arregla aquest non embolich. Algú creu, que faltantli sols 91 vots, tot podria apariarse, tant cant al candidat y las sevas actas al número 100 del Congrés, per mentres duri la próxima legislatura.

¿.....?

Un soldat, que s' diu Nassari, en la manigua internat, per rara casualitat tropressa ab un tros de diari. —¡A veure que deurá dir!— S' assenta sota una palma y ab remolíssima calma el minyó s' posa á llegir: —«Sembla que 'l general A, ascendit últimament, marxa decididament en el vapor de demá. Lo motiu de torná á Espanya, segons consta La Reforma, es el no estar gens conforme ab el curs de la campanya.»

—¡Ay ay!— exclama 'l soldat, ab cándida admiració:— no es mala combinació... ¡No hi guera may atinat! ¿Es dir que si no 'ns convé la marxa de la jugada podem tocar retirada?... ¡Calla, calla, ja ho tinch bé!—

Pega un vistazo per 'lli, veu passá 'l seu comandant, se me li planta al davant y comensa á dirli així: —Senyor comandant; no sé si aixó podré molestarlo; pero jo dech enterarlo de lo que ara penso fé. —¿Qué hi ha?

—Pues que un servidor, contant ab lo seu permís, me'n tornaré al meu país ab el més próxim vapor. —¡Vaya una sortida rara! —Es ma determinació. —¿Que t' has redimit?

—Jo, no. —¿No t' trobas bo y sá? —Per ara...

—¡Y donchs! ¿Qui t' ha entabanat, bútxara?... Aquest acudit ¿d' ahont redimontri ha sortit? —Li diré ab sinceritat. Vull tornarmen cap á Espanya perque... ¡dispénsim la forma!... perque no estich gens conforme ab el curs de la campanya. —¿De debó?...

Y el comandant llenza aquí tan gran rialla, que 'l pobre Nassari calla y s' desconcerta bastant. —¡Pero t' has pogut pensarte que ab aquest sol argument ja n' hi haurá lo suficient perque deixin embarcarse? ¿Creus que prenent la maleta y dihent: «Aixó no m' agrada» pots posar fi á la jornada y tornarten á caseta? —¡Ah! ¿no?— murmura en Nassari cada volta més sorprés: ¿vol dir, donchs, que no hi entés, aixó que porta aquest diari? —¿Ahont ho dú?

—Miri, aquí. —Veyám qué diastre deu ser... —Lo gefe pren el paper y als dos segons de llegi, —Minyó—li diu molt formal— aixó es un altre qüestió: per fer com aquest senyó, primé has de ser general. —¡Ah!... Jo 'm creya que en conciencia y ab arreglo á la ordenansa... —¡Basta!— fa 'l altre estirantse: s' ha acabat la conferencia. —Lo jefé segueix son pás, més serió que d' ordinari, y 'l desventurat Nassari se queda... ab un pam de ná.

C. GUMÁ.

JA QUE NO PLOU...

ARTA d' un capitalista al director d' un periódich:

«Molt senyor meu: En vista de l'afictiva situació en que s' troba la agricultura á causa de la sequedat, jo, en nom propi y en representació d' un grupo de personas riquíssimas á las quals no 'ls vé de deu mil duros, com ho hem demostrat varias vegadas enviant donatius al papa y contribuint á suscripcións que no tenian altre objecte que regalar una planxa al president d' alguna cosa ó al director d' alguna altra, m' ofereixo á faciitar als pobres pajesos la cantitat que necessitin pera sortir del pas y apartar del seu davant l' espectre de la miseria que 'ls amenassa. »

«No tot han de ser, senyor director, balls de gala ab frac vermell ni grans cotxes á la D'Aumont en días de carreras; ja que la fortuna ens ha favoregut, ja que en épocas de prosperitat hem sigut los únichs que 'ns hem quedat ab las ganancias, just es que 'ls gemechs qu' en días calamitosos exhalan los pobres trobin eco en nostres cors, y, posantnos á l' altura de las circunstancias ens aprestém á fer de las riquezas l' us més noble, més digne, més humanitari que poden trobar: curar feridas, aixugar llágrimas, atenuar los aspres desnivells que han produhit la naturalesa, l' etzar y la fortuna. »

«Li suplico que prengui nota d' aquestas manifestacións, en la seguret de que, si tenim desitj de ferlas públicas, ne tenim encare molt més en realisarlas. »

Oferiment dels alts vividors de la politica:

«Ha arribat l' hora de demostrar que 'ls que, en una ó altra forma, cobran del pressupost ó viuhen y medran sobre 'l país, tenen també sentiments generosos, conciencia dels seus debers y percepció exacta de la realitat. »

«Una sequedat espantosa, constant, implacable y refractaria á tots els tractaments, ha posat á Espanya á dos travessos de dit de la miseria. »

«Los camps están sechs, los blats son morts, las cullitas, perdudas... La fam comensa á aixecar los seus brassos amenaçadors, y aquí y allá se senten ays d' angunia y gemechs de desesperació, que no son mes que l' horrible preludi de la tragedia que á passos aegantats se 'ns prepara... »

«Un poble afamat es un poble sense fre, sense trabas, sense barreras: l' home pot estarse de rot, menos de menjar pa. Quan lo pa falta, los fonaments socials vacilan y los mes solits pilans flaquejan. »

«¿Qué menos podém fer nosaltres per un poble, al qual debém nostra posició, nostra fortuna, tot lo que som y tot lo que tenim, qué mes podém fer que allargarli la má, obrirli la bossa y proporcionarli lo que la naturalesa li nega? »

«Si la cullita del blat está perduda, nosaltres ens comprometém á donar al poble tot lo blat, tot lo pa que necessiti. Al fi y al cap á nosaltres ens sobra... y sense ell apenas ne tendriam. »

Sermó d' un capella:

«Confessém que l' operació 'ns ha sortit un poquito desigual, y que totas las maniobras—algunas d' ellas molt notables— qu' hem fet pera facilitar á Espanya lo benefici de la pluja, han acabat ab un fracás desconsolador. »

«Pregarias, passeig d' imatjes, aparatosas funcións d' iglesia ab música, cera y demés acompanyament... tot ha sigut inútil. »

«No sé si es qu' hem cridat poch, ó que no ho hem fet bé ó que allá dalt s' han proposat desayrarnos y empetitirnos als ulls del poble... Siga lo que siga, lo positiu es que hem quedat en una posició una mica ridicula y que no 'ns queda altre recurs que atenuar ab nostra generositat lo mal efecte que han causat nostras infructuosas pregarias. »

«Lo cléro, comensat pels més elevats bisbes y acabant per l' últim vicari de la més humil parroquia, se brinda á socorre als pajesos ab la mitat del sou que cobra, lo qual significa una pila de milions, que poden transformarse en una infinitat de llonguets. »

«Ja que las pregarias no 'ns han anat bé, al menos parém lo cop de la murmuració pública ab la nostra caritat. »

«Es l' única arma que 'ns queda avuy pera véncer la incredulitat humana y cumplir sobre la terra nostra missió salvadora... »

«¿Qué hi diu lo lector? ¿Que aquestas cartas, aquestes oferiments, aquestes sermóns quedarán probablement per fer? Penso exactament lo mateix que vosté. »

«Perque en efecte, las personas que á Espanya compleixen ab el seu deber son tan escasas, que 'l dia que poguem agafarne una, será qüestió de tancarla en una gabiá del Parch com un exemplar raro y curiós, molt més interessant que 'ls lleóns, els caymans y 'ls avestrusos. »

FANTÁSTICH.

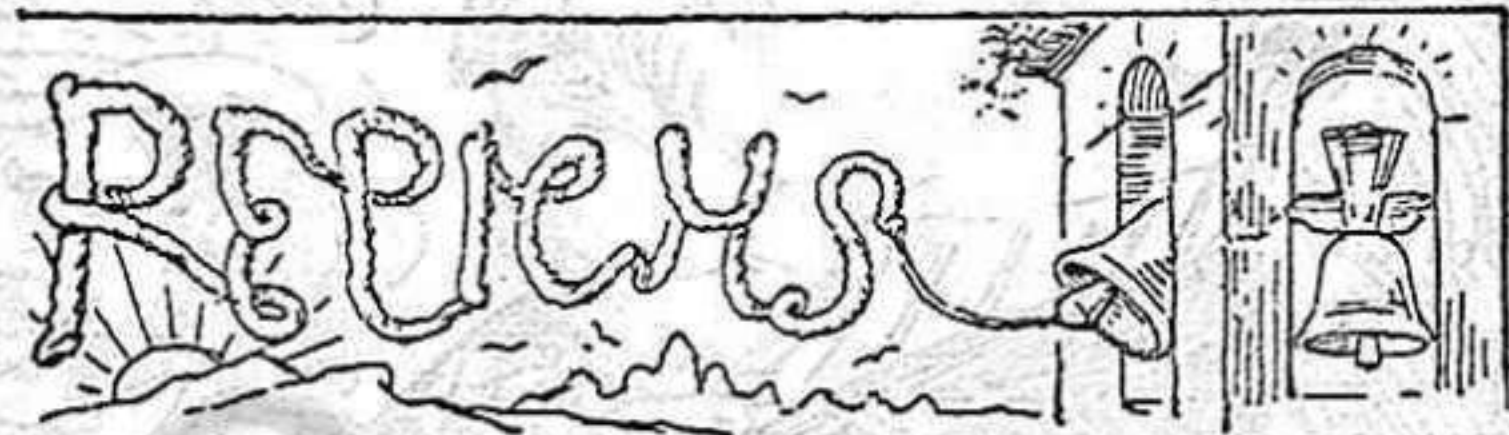
L' ARRIBADA DE UN' ACTA

Lo saló de Conferencias del Congrés de Diputats, diu qu' estava l' altre dia plé de gent fins á vessar, relatant las peripecias de la lluyta electoral y las trampas y tarugos que 'ls caneros candidats han fet per alcansar l' acta; trampas que, si fá ó no fá, son las mateixas de sempre; tapinadas y endavant. Quan de prompte una alenada de pestilencia fecal, se extengué per tots los ámbits:

y recones del gran Palau. Los concurrents tots se tapan ab lo mocador lo nás, abocantse á las finestras buscant aire oxigenat y lliurars' de caure en basca ó de quedarse astixiats, baix la influencia infecciosa dels perfums amoniacsals.

Tothom pregunta la causa de pudó tan... comunal, quan un Ugier á la porta apareix y diu cridant: —Acaba de rebres l' acta del Vendrell qu' en Tort ha enviat: No asustarse; están rentantla ab ácit ténich y cals.

RAMONET R.

MADRID hi ha hagut mitja revolució á consecuencia de haver correput la noticia de l' aparició de la Verge Santíssima al cim de una xamaneya.

De comentaris deguts á la credulitat de certa gent no 'n vulguin mes. Perque, ja veurán: eran tants los que deyan y juravan que l' havian vista, qu' era hasta perillós desmentirlos. Una ganivetada, entre la gent de la crosta de baix, aviat es.

A mí, ab franquesa, en materia de aparicións sobrenaturals no m' extranya res, tractantse de un poble abutut, degradat y famélich. Quan lo ventrell está buit lo cap desvarieja. Y res mes fácil, en aquest cas que pendre per una aparició lo fum que surt de una xamaneya iluminat per la lluna. Y encare més si 'l fum aqueix está impregnat de l' olor especial que fan las costellas á la brasa. En aquest cas, hasta l' ánima surt per la boca.

D. Joseph, bisbe de Lleyda, ha publicat un bando místich prevenint als seus feligresos que no vagin á veure 'l drama de 'n Dicenta Juan José.

Al dictar aquesta prohibició no diu que l' obra sigui dolenta, ni perillosa, per quant, per lo vist, ni menos s' ha pres la pena de llegirla. Se funda únicament en las disposicións análogas dictadas previament pels bisbes de Tortosa y Santander.

Ara bé: si 'ls bisbes de Santander y de Tortosa, en un rapte de locura, se tressin daltabaix del balcó ¿s' hi tiraria també vosté, D. Joseph, per imitarlos?

En vista de que las rogativas demanant pluja no produheixen cap efecte, 'm sembla que ha arribat l' hora d' ensajar un altre sistema.

Podrían treures las músicas al carrer, y vinga tocar la Marsellesa y l' Himne de Riego.

Aquest últim sobre tot sent cosa de riego potser rebifaria á las plantas que s' están pansint.

Després de tot ¿qué s' hi perdria res en fer aquesta nova probatura?

A Madrid s' han quedat casi sense aygua per beure, y al mateix temps lo preu del pá ha suferit un nou augment.

Los madrilenyos podran dir que baix la dominació conservadora ni 'l consol els cab de poder viure de pá y aygua.

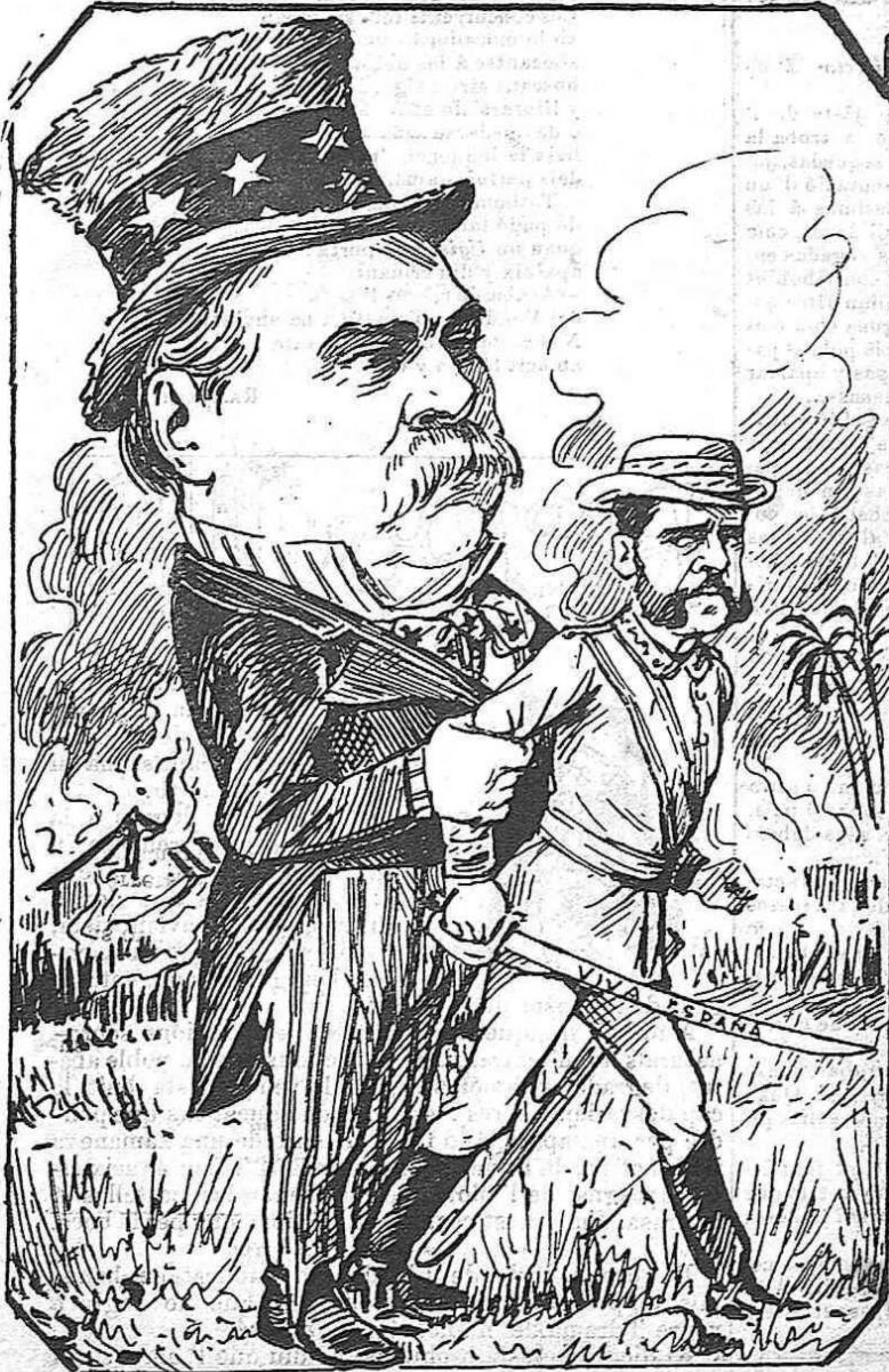
Quatre dels magistrats del Tribunal Suprem que van votar en favor del Sr. Bosch y Fustegueras en l' assumto del marqués de Cabriñana, han sigut elegits senadors per distintas provincias d' Espanya.

Y ara 'ls magistrats aquets ja sé jo lo que dirán: —Si al Bosch s' hi troben bolets, també s' hi troban aglans.

Ab una mica mes á l' isla de Corea s' arma la gran revolució del sigle. ¿Y saben al cap-de-vall perquè?

ACABA DE SORTIR
DOTZENA DE FRARE
OBRA PÓSTUMA
DE
FREDERICH SOLER (Serafi Pitarra)
Colecció de qüestos, ilustrats per M. Moliné.
Un tomo de mes de 200 páginas.
Preu: 2 pessetas.

LA SITUACIO AL VIU.—A BENEFICI DELS MAMBISSOS

Mentres la política yankee, té 'ls brassos lligats al representant de las aspiracions d' Espanya;

Perque 'ls Japonesos, que desde l'última guerra ab la Xina, s' han constituït en «senyors y duenyos de tota l'isla», van donarla en que 'ls coreans havian de tallarse la qua que ostentan, com lo més preciat dels seus adornos.

En una paraula: 'ls volen esquilats.

Però 'ls coreans van resistirse com uns diables á obehir las órdenes dels seus dominadors, en vista de lo qual los agents de l' autoritat japonesa, en lloch de anar pels carrers repartint garrotadas com los polissóns de aquí, hi anavan ab unas grans estisoras als dits y encare no veyan una qua l' escapavan sense ceremonia.

Aquest atropello capilar que no sembla sino copiat del que á Barcelona cometían los esbirros del Conde d' Espanya, vá omplir de Santa indignació al poble de Corea, y anava á armarse la de San Quintín, si no hagués sortit una disposició restablint la llibertat del pel en tot lo seu esplendor é integritat.

D' altra manera s' hauria pogut dir ab molta rahó:—La qüestió de Corea porta qua.

Ab tota tranquil·litat s' ha fet á Barcelona l' elecció de senadors. No hi ha hagut ni menos oposició.

Avuy se fan els pares y 'ls avis de la patria, ab la mateixa facilitat que 'ls bunyols.

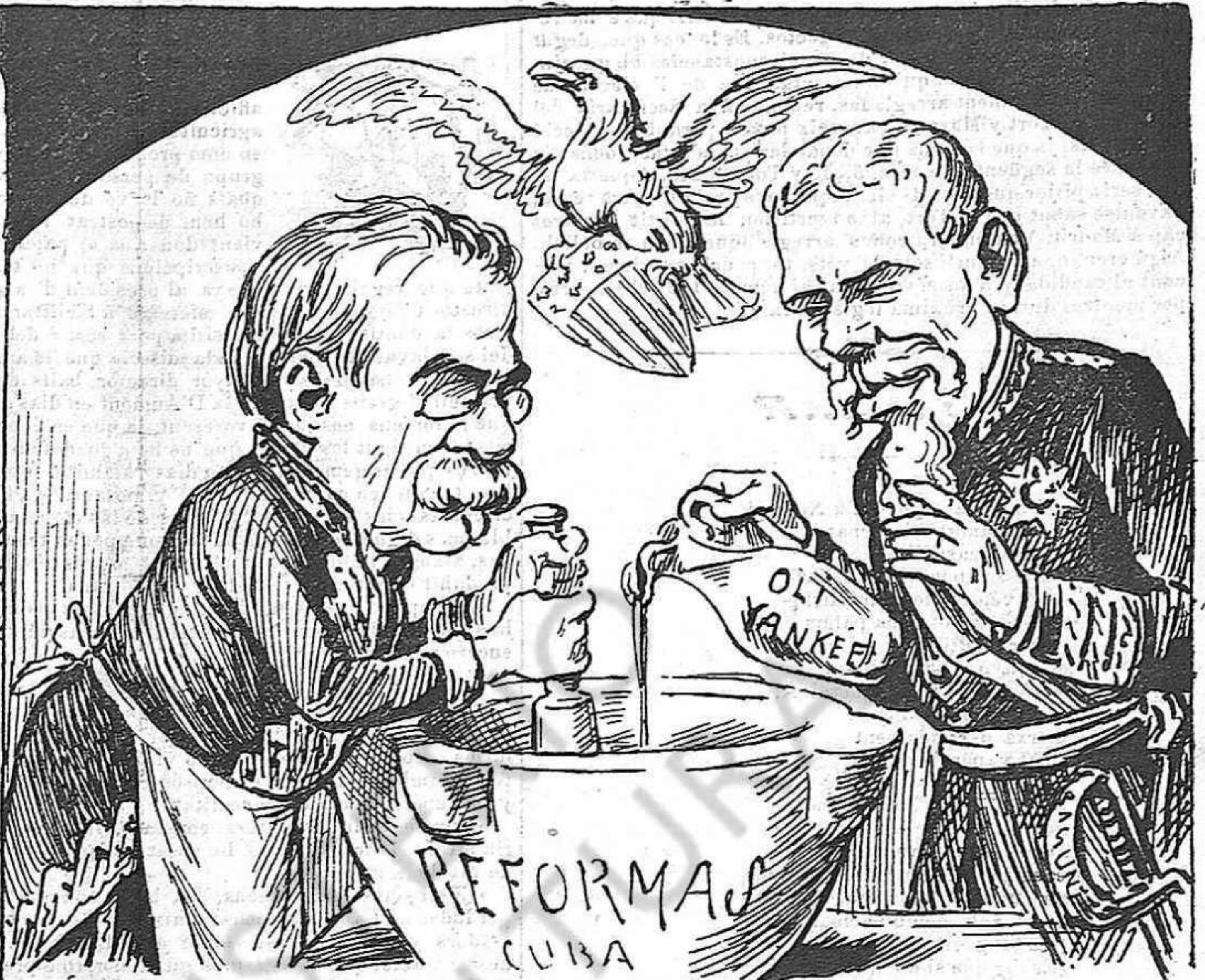
Farina hi haja, oli á la paella y ningú que tracti de volcá 'l fogó.

A Tarragoná, á Girona y á Lleyda ha succehit dos quartos del mateix.

Ab la particularitat de que á Lleyda ha ressucitat com á senador aquell mateix Sr. Saforcada que com diputat havia mort á Gracia, després de haverli fet pagar lo dinar als interventors que varen ferli la patota.

Sembla que alguns elements de Madrid van interessarse per treure'l senador, al punt que van saber qu' era un home que pagava dinars.

Amich Weyler, amich Weyler,
si li xiulan las orellas,
es que l' Antón y l' Arseni
sempre están de conferencia.

la política conservadora está preparant un all-y-oli que no s' hi pot tenir cara.

Perque vegin fins á quin punt es aprofitat lo ministre de Ultramar, Sr. Castellanos ab tot y no tenir mes tamanyo que 'l de una formigueta, entérinse dels següents datos:

De una sola fornada ha nombrat Intendent de Hisenda de Puerto-Rico, al seu sogre; tesorero central de la mateixa provincia al germá del seu cunyat; alts empleats de Aduanas en la mateixa isla á vuit ó deu parents seus y diputat y conceller de Instrucció pública també de Puerto-

Rico á un seu company.

Basta ser de la familia
basta ser un parent seu,
per anar á Puerto-Rico
en un cascarón de nuez.

**

Naturalment, que tota aquesta llopada passa la mar, no per millorar de fortuna... ¡ca! aixó no, de cap manera!

Tots hi van per lo mateix; ab l' idea de sacrificarse per la patria.

O sino ja veurán com si á Puerto-Rico estalla algún día una insurrecció per l' istil de la de Cuba, lo Sr. Castellanos seré capás de agotar la seva parentela.

No mes que ab individuos de la familia s' organitzaré un batalló de voluntaris... ó un regiment de quintos.

A lo menos ara, en temps de pau, es consolador veure que tots ells s' hi fan á mossegadas.

En vista de las malas muchas empleadas en las últimas elecciones proposa un periódich que del nou Congreso no se 'n digui «Cámara popular.»

A dreita lley se 'n haurá de dir: «Cámara impopular.»

Llegeixo:

«El general Baratieri comparecerá próximamente ante un Consejo de guerra que se formará en Massuah, para juzgarle.»

¡No tots los Barateros campan y triunfan... á Italia al menos!...

En cambi si 'l Baratieri italiá hagués cobrat el barató á Espanya, de altra manera li lluhiria 'l pel.

Cassat al vol.

—Sols per una cosa m' agradaria ser ministre de Ultramar.

—Per qué?

—Senzillament per enviar tota la méva parentela á Puerto-Rico.

—Ja 't veig manó: lo que tú voldrias fora convertir á Puerto-Rico en Puerto-Pobre.

A L' INSERTAT-EN LO PENULTIM NUMERO

- 1.ª XARADA.—Do-ro-te-a.
- 2.ª ENDAVINALLA.—La pilota.
- 3.ª TRENCA-CLOSCAS.—Lo general No importa.—Baró.
- 4.ª TERS DE SÍLABAS.—CA MI LA
MI KA DO
LA DO RE
- 5.ª GEROGLÍFICH.—Per menorquins Menorca.

Han endevinat totas las soluciones los ciutadans Pep Mico, Un Acaudalat, M. Peras y General Bum-bum; n' han endevinadas 4, C. Barbastrense y M. Impossible; 3, Un barber barceloní, C. Raquitich de Sant Martí, Un que talla 'l bacallá y Tres companys de Fafástich, 2, Pinta monas y Sr. Jordi y 1 no més M. P. B. y Un Sarauhiasta.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Ciutadans P. Rigau, Etcétera de Vilafranca, Un K. D. T., J. Robert P., Un Ganxo, Caneritu, Pere Carreras, Manel Rabanissas, Enrich Cucarreta, Antonet Fages, Peret de Gracia, Pepet del Teatro, Un Seva, J. N. P., Vicentó, Cintet de la Tenda, Net dels Almogàvers, Oderla Azneroll, Un Xinxonet, J. T., Paco Quinto, y S. Fontana C.:—Lo que'ntavian aquesta senmana no fa per casa.

Ciutadans B. M., Quimet Tarragoní, Un Llagostí, Carriquiri, Dionisio Parrondo, Pep Panxeta, F. Ribas, Saragatero Vilafrancu, M. Garan S., M. Boronda, Rafel Rutllant, Gonnella poética, Teneb Zerep, Cintet Brun, Espinós, Cintet de la Tenda, y Joseph Sarevilo:—Publicarém alguna cosa de lo que'ns envian.

Ciutadà Follet: Gracias per l' envió. La composició de que 'ns parla la teniam composta; pero ara resulta que s' ha extraviat, de manera que 'ns faria un gran obsequi repetint l' envió.—Batxiller Atxo: Al paralélo no li veyém la punta.—J. Villá y X.: No 'ns agrada prou.—R. Alonso: Idem.—Frascuelillo: Está bé.—G. B. (Sant Pere Cercada): La cosa no val la pena de parlarne.—Sanch de Cargol: Queda acceptat lo que 'ns envia.—Un Desconegut: No 'ns acaba de agradar.—Chelín: Lo mateix li dihem.—J. Starams: Vá bé y gracias.—Joan Via: N' aprofitaré alguns.—Félix Cana: Está bastant bé.—C. Mas y Fornet: Aquesta senmana no ha estat tan felís com en l' anterior.—A. de Moragas: La composició interessaria poch als lectors.—F. Tiana: Lo mateix li dihem per lo que respecta á la seva.—Jaume Villar: Queda acceptada.—Peret del Café: Es fluix.—Anton del Singlot: Mirarém de insertarho.—J. Pontons: Es mal fet lo que van fer ab vostés; pero tampoch pot abonarse lo que havian fet vostés.—J. R. F. de Vilafranca: Es fluix.—Pistacho: Acceptém la composició: las altres de que 'ns parla estan en carterá.—Ll. Salvador: Vá bé.

ANTONI LOPEZ, editor.—Rambla del Mítj, 20

A. Lopez Robert, impresor.—Asalto, 63.—Barcelona.